

Uitkomst

Op 16 april werd weer het Zwitsers viertallentoernooi van het district gehouden. Dit is een gezellig en leuk toernooi, waar je de andere mensen in het district tegenkomt. Daarnaast is het vaak ook nog gratis om mee te doen (altijd een goed argument als je van boven de rivieren komt). De wedstrijdleiding was in de kundige handen van Wilfried de Waele en Rini Verhagen. Volgend jaar zou er best een viertal Oost-Brabant kunnen vertegenwoordigen.

Oké, genoeg reclame. We kijken naar een ondeugend spelletje (het spel is 180° gedraaid):

O/Allen	♠ AT4		
	♥ AB3		
	♦ T873		
	♣ AHV		
♠ B9875			♠ H6
♥ 76			♥ V942
♦ 92			♦ VB54
♣ 7653			♣ B94
	♠ V32		
	♥ HT85		
	♦ AH6		
	♣ T82		

West	Noord	Oost	Zuid
-	-	Pas	1♣
Pas	1♦	Pas	1♥
Pas	1♠	Pas	1SA
Pas	4SA	Pas	Pas
Pas			

Het leuke van een Zwitsers toernooi is, dat je na een tijdje tegen tegenstanders van je eigen niveau speelt. Na elke ronde wordt de indeling namelijk op basis van de ranglijst gemaakt. In de volgende ronde spelen de bovenste twee in de stand tegen elkaar aan tafels 1 en 2

(mist ze nog niet tegen elkaar gespeeld hebben). Aan tafels 3 en 4 zitten de volgende twee teams, enzovoort. Na twee rondjes zit je redelijk in de goede richting qua tegenstand.

Dit spel kwam voor in de vierde ronde van zes spellen. De spelers kenden elkaar goed. Laten we zeggen dat er een gezonde rivaliteit heerste. Vooral OW waren er opgebrand om de punten binnen te halen.

Met het bieden had Zuid een gebalanceerde hand van 12-14 punten, met 4 harten en zonder 4 schoppen laten zien. Noord vond de hand wel een slempoging waard en inviteerde met 4SA. (Nee, niet alle 4SA biedingen vragen naar azen.) Met zijn minimale opening was het voor Zuid eenvoudig om te passen.

West had natuurlijk een slechte hand. De kans dat hij in zijn hand slagen zou kunnen ontwikkelen, en zou kunnen incasseren, was natuurlijk nul komma nul. Dus probeerde hij de kleur van zijn maat te vinden. Dat moest dus wel een rode kleur zijn. Hij redeneerde dat het dan het beste was om door de lengte van de dummy te starten en niet naar de lengte van de leider. Dus legde hij ♦9 op tafel.

Noord legde de dummy neer. Daar kwamen de ruiten: tien, acht, zeven, drie. De leider keek eens in zijn hand en zag ♦AH en de zes! Hij vroeg om ♦T uit de dummy en van rechts kwam: "Jeemig! Hoe verzin je het! Van alle kaarten waarmee je uit kunt komen kies je ♦9! !?!" Zuid had moeite om een glimlach te onderdrukken. Het was duidelijk dat ♦VB 'in de knip' zaten. Na wat meer gemopper besloot Oost de slag te duiken. Daarmee had Zuid zijn eerste slag binnen. Even de zekere

slagen tellen: één schoppenslag, twee hartenslagen, drie ruitenslagen en drie klaverslagen voor een totaal van negen. Daar moest er dus nog eentje bij. Die was natuurlijk makkelijk te ontwikkelen door in harten te snijden. De snit mocht fout zitten en dan was er alsnog een tiende slag ontwikkeld. Zuid wilde er niet moeilijk over doen en speelde maar gelijk ♥B voor. Die werd gedekt door de vrouw en gewonnen met de heer. De tien slagen waren zeker. Dan maar eens een snit in schoppen proberen. Een kleine schoppen naar de ♠T was voor de heer. Dat betekende dat ♠V de elfde slag was. Oost ging van slag in klaveren. De dummy was aan slag en deze kaarten waren nog over:

	♠ A4	
	♥ A3	
	♦ 873	
	♣ AH	
♠ B875		♠ 6
♥ 7		♥ 942
♦ 2		♦ VB5
♣ 765		♣ B9
	♠ V3	
	♥ T85	
	♦ AH	
	♣ T8	

De leider incasseerde ♠V, ♦AH, ♣AH en ♥A en dit bleef over:

	♠ A	
	♥ 3	
	♦ 8	
	♣ -	
♠ B8		♠ -
♥ -		♥ 94
♦ -		♦ V
♣ 7		♣ -
	♠ 3	
	♥ T8	
	♦ -	
	♣ -	

Toen ♠A gespeeld werd had oost een probleem. Als hij ♦V weggooide werd ♦8 een slag. Met een diepe zucht gooide hij dus een harten weg en Zuid claimde de laatste twee slagen met ♥T8.

“Waarom ruiten?!?” klonk het met een mengeling van vertwijfeling en verontwaardiging. “Begin gewoon met je langste kleur! Ruiten neeeeeen! Dit was werkelijk de E-NI-GE kaart die hem een kans gaf om 12 slagen te halen.”. Daarbij wees hij naar de zuidspeler.

West verdedigde zich met verve: “Hoeveel slagen denk je dat ik met een schoppenstart kan ontwikkelen?”

Zuid vulde intussen het contract in op de bridgemate: 4SA... en het paarnummer...

“En als je dan ruiten start, speel dan de twee.” klonk het rechts.

Zuid vulde verder in: gespeeld door zuid...

Uiteindelijk viel het gemopper stil.

Toen keerde Zuid zich, met de bridgemate in de hand, met een ondeugende blik in zijn ogen naar de westspeler:

“Waar kwam je ook alweer mee uit?”